

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum votum obedientiae sit potissimum inter tria vota? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

impedientes perfectionem vitæ, necessarium fuit votum continentia, & paupertatis. Sed ad disponendum actiones proprias, secundum quod requirit perfectionis status, requiritur votum obedientia.

s. 3. 10. 5.

Ad quartum dicendum, quod sicut Philosophi dicit in 4.^a Ethic honor proprie & secundum veritatem non debetur nisi virtuti. Sed quia exteriora bona instrumentaliter deferunt ad quosdam actus virtutum, ex consequenti etiam eorum excellentia honor aliquis exhibetur, & præcipue à vulgo, quod solam excellentiam exteriorem recognoscit. Honori ergo, qui Deo & sanctis omnibus exhibetur propter virtutem, (vt dicitur in Psal. 138. Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus) non competit religiosi abrenunciare, qui ad perfectionem virtutis tendunt. Honori autem qui exhibetur exteriori excellentia, abrenuntiant ex hoc ipso, quod secularem vitam derelinquunt. Vnde ad hoc non requiritur speciale votum.

ARTIC. VIII.

Virum votum obedientia sit potissimum inter tria vota religionis?

891

Inf. q. 88
a. 7. ad 3

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod votum obedientia non sit potissimum inter tria vota religionis. Perfectionem enim religiosæ vitæ à Christo sumpsit exordium. Sed Christus specialiter dedit consilium de paupertate: non autem inuenitur deesse consilium de obedientia. Ergo votum paupertatis est potius, quam votum obedientia.

¶ 2 Præterea, Eccles. 26. dicitur, quod omnis ponderatio non est digna continentis animæ. Sed votum dignioris rei est eminentius. Ergo votum continentia est eminentius, quam votum obedientia.

¶ 3 Præterea, Quanto aliquod votum est potius, tanto videtur esse magis indispensabile. Sed vota paupertatis, & continentia sunt adeo annexa regulæ monachali, vt contra ea nec Summus Pontifex possit licentiam indulgere, sicut dicit quædam Decretalis, de statu monachorū; qui tamen potest indulgere, vt religio.

in decre.
lib. 3. tit.
35. ca. 6.
in f.

giōsus non obediāt suo p̄lato. Ergo videtur, q̄ votū obediētiæ sit minus voto paupertatis, & continētiæ.

SED contra est, quod Greg. dicit in 35. * Mor. Obediētia vidūmis iure p̄ponitur: quia per vidūmas aliena caro, per obediētiā verò voluntas propria maciatur. Sed vota religionis sunt quādam holocausta, sicut sup̄a dictum ē est. Ergo votum obediētiæ est p̄cipuum inter omnia religionis vota.

c. 12. ar. te med.

ar. 1. q̄ a. 3. ad 6

RESPONDEO dicendum, quōd vorum obediētiæ est p̄cipuum inter tria vota religionis. Et hoc triplici ratione. Primò quidem, quia per votum obediētiæ aliquid maius homo offert Deo, scilicet ipsam voluntatem, quæ est prior quàm corpus proprium, quod offert homo Deo per continētiā: & quàm res exteriores, quas offert homo Deo per votum paupertatis. Vnde illud quod fit ex obediētiā, est magis Deo acceptum, quàm id quod fit per propriam voluntatem: secundum illud Hieronymi, quod dicit ad Rusticum * monachum, Ad illud tendit oratio, vt doceam te non tuo arbitrio dimittendum. Et post pauca subdit, Non facias quod vis: comedas quod iuberis: habeas quantum acceperis: vestiariis quod datur. Vnde & ieiunium non redditur Deo acceptum, cum propria voluntate: secundum illud Isa. 58. Ecce, in diebus ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra. Secundò, quia votum obediētiæ continet sub se alia vota, sed non conuertitur. Nam religiosus etiam tenetur ex voto continētiā seruare, & paupertatem, tamen hæc etiam sub obediētiā cadunt: ad quam pertinent multa alia p̄ter continētiā, & paupertatem, seruare. Tertio, quia votum obediētiæ proprie se extendit ad actus propinquos fini religionis. Quanto autem aliquid propinquius est fini, tanto melius est. Et inde etiam est, quōd vorum obediētiæ est religioni essentialius. Si enim aliquis absque voto obediētiæ voluntariam paupertatem, & continētiā, etiam voto seruet, non propter hoc pertinet ad statum religionis, qui p̄feratur etiam ipsi virginitati ex

Post me. epif. et i. cipit, Ne nil christiano se licuit, s. a

ca. 46. in voto obseruata. Dicit enim August. in lib. * de Virgin.
 su. 10.6. Nemo quantum puto, ausus fuerit virginitatem prae-
 ferre monasterio.

Ad primum ergo dicendum, quod consilium obedi-
 entiae includitur in ipsa Christi sequela. Qui enim
 obedit, sequitur alterius voluntatem. Et ideo magis
 pertinet ad perfectionem, quam votum pauperantis:
 quia ut Hier. dicit super Matth. * Id quod perfectio-
 nis est, addidit Petrus cum dixit, Et secuti sumus te.

Matt. 19
 80.9.

Ad secundum dicendum, quod ex verbo illo non
 habetur, quod continentia praefertur omnibus alijs
 actibus virtuosjs, sed coniugali castitati, vel etiam ex-
 terioribus diuitijs auri, & argenti, quae pondere men-
 surantur. Vel per continentiam intelligitur vniuersa-
 liter abstinentia ab omni malo, ut supra * habitus est.

q. 155. a.
 4. ad 1.

Ad tertium dicendum, quod Papa in voto obedi-
 entiae non potest sic cum religioso dispensare, ut nulli
 praelato teneatur obedire in his quae ad perfectionem
 vitae pertinent. Non enim potest eum a sua obedientia
 eximere. Potest tamen eum eximere ab inferioris
 praelati subiectione: quod non est in voto obedientiae
 dispensare.

ARTIC. IX.

*Utrum religiosus semper peccet mortaliter, transgre-
 diendo ea quae sunt in regula?*

892

sup. q. 88
 ar. 11. ad
 4. q.
 285. a. 8.
 Et 4. dis.
 38. q. 1. a.
 4. q. 1. ad
 5. Et quo
 li. 1. a. 20

AD nonum sic proceditur. Videtur, quod reli-
 giosus semper peccet mortaliter, transgreden-
 do ea quae sunt in regula. Facere enim contra votum
 est peccatum damnabile, ut patet per id quod Apo-
 stolus dicit 1. ad Tim. 5. quod viduae quae volunt nubere,
 damnationem habent, quia primam fidem irritam
 fecerunt. Sed religiosi voto professionis ad regulam
 astringuntur. Ergo peccant mortaliter, transgreden-
 do ea quae in regula continentur.

¶ 2 Praeter. Regula imponitur religioso sicut lex
 quadam. Sed ille qui transgreditur praeceptum legis,
 peccat mortaliter. Ergo videtur, quod monachus trans-
 grediens ea quae sunt in regula, peccet mortaliter.

¶ 3 Pra-